

Mekke döneminde inmiştir. 52 âyettir. Sûre, adını birinci âyette geçen "el-Kalem" kelimesinden almıştır. "Nûn" sûresi diye de anılır. Sûrede başlıca, Hz. Muhammed'in peygamberliğinin ispatı ve mü'minler ile kâfirlerin akıbetleri konu edilmiştir.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1, 2. Nûn.[1] (Ey Muhammed) Andolsun kaleme ve satır satır yazdıklarına ki, sen Rabbinin nimeti sayesinde, bir deli değilsin.

3. Şüphesiz sana tükenmez bir mükâfat vardır.

4. Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin.

5, 6. Hanginizin deli olduğunu yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler.

7. Şüphesiz senin Rabbin, kendi yolundan sapan kişiyi daha iyi bilir. O, hidayete erenleri de daha iyi bilir.

8. O hâlde yalanlayanlara boyun eğme.

9. İstediler ki, yumuşak davranasın, böylece onlar da yumuşak davransınlar.[2]

10, 11, 12, 13, 14. Yemin edip duran, aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, durmadan söz taşıyan, iyiliği hep engelleyen, saldırgan, günaha dadanmış, kaba saba; bütün bunların ötesin-

1. *Bu harf ile ilgili olarak Bakara sûresinin ilk âyetinin dipnotuna bakınız.*
2. *Âyette müşriklerin, Resûlullah'tan tevhid mücadelesinde tavizkâr davranması, batıl inançlarını, haksızlıklarını, birtakım çirkin maksatlarını kabullenip eleştirmemesi yönündeki isteklerine işaret edilmektedir. Resûlullah'ın onlara karşı böyle tavizkâr davranması durumunda, onların da kendisine karşı yumuşak davranacaklarına dikkat çekilmektedir.*

de bir de soysuz olan kimseye mal ve oğulları vardır diye, sakın boyun eğme.

15. Âyetlerimiz kendisine okunduğu zaman, "Öncekilerin masalları!" der.

16. Yakında biz onun burnunu damgalayacağız.

17. Şüphesiz biz, vaktiyle "bahçe sahipleri"ne belâ verdiğimiz gibi, onlara (Mekkeli inkârcılara) da belâ verdik. Hani o bahçe sahipleri, sabah erkenden (fakirler gelmeden) bahçenin ürünlerini devşirmeye yemin etmişlerdi.

18. (Bunu tasarlarken) istisna da yapmıyorlardı. ("İnşaallah" demiyorlardı.)

19. Nihayet onlar uykuda iken Rabbinden bir afet (ateş) bahçeyi sardı.

20. Böylece bahçe, (anızı) yakılmış toprağa döndü.

21, **22**. Derken, sabahleyin birbirlerine, "Haydi, eğer ürününüzü devşirecekseniz erkenden gidin" diye seslendiler.

23, **24**. Bunun üzerine, "Sakın, bugün orada hiçbir yoksul yanınıza sokulmasın" diye fısıldaşarak yola koyuldular.

25. (Yoksullara yardım etmeğe) güçleri yettiği hâlde (böyle söyleyerek) erkenden yola çıktılar.

26. Fakat bahçeyi o hâlde gördüklerinde, "Biz mutlaka yolumuzu şaşırmış olmalıyız!" dediler.

27. (Gerçeği anlayınca da), "Hayır, meğer biz mahrum bırakılmışız!" dediler.

28. Onların en akl-ı selim sahibi olanı, "Ben size 'Rabbinizi tespih etseydiniz ya! dememiş miydim?" dedi.

29. Onlar, "Rabbimizi tesbih ederiz (yüceltiriz). Şüphesiz biz zalim kimseler imişiz" dediler.

30. Bunun üzerine birbirlerini kınamaya başladılar.

31. Şöyle dediler: "Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz azgın kişiler-

mişiz!"

32. "Umulur ki, Rabbimiz bize bunun yerine daha iyisini verir. Çünkü biz artık Rabbimizi arzulayanlarız."

33. İşte böyledir azap! Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür; ah bir bilselerdi!

34. Şüphesiz Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için Rableri katında Naîm cennetleri vardır.

35. Biz müslümanları suçlular gibi kılar mıyız?

36. Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz?

37. Yoksa size ait bir kitabınız var da (bu batıl hükümleri) ondan mı okuyorsunuz?

38. Onda, "Seçip beğendiğiniz her şey mutlaka sizindir" (diye mi yazılı?)

39. Yahut bizden, her ne hükmederseniz mutlaka öyle olacağına dair Kıyamete kadar sürecek kesin sözler mi aldınız?

40. Sor onlara: "Onların hangisi bu (iddianın doğruluğu)na kefildir?"

41. Yoksa onların ortakları mı var? Doğru söyleyenler iseler, haydi getirsinler ortaklarını!

42, 43. Baldırların açılacağı (işlerin zorlaşacağı) ve kâfirlerin secdeye çağrılıp da gözleri düşmüş ve kendilerini zillet kaplamış bir hâlde buna güç yetiremeyecekleri günü (Kıyamet gününü) düşün. Hâlbuki onlar sağlıklarında secde etmeye çağrılıyorlar (ve buna yanaşmıyorlar)dı.

44. (Ey Muhammed!) Bu sözü (Kur'an'ı) yalanlayanlarla beni baş başa bırak. Biz onları bilemeyecekleri biçimde adım adım helâka yaklaştıracağız.

45. Onlara mühlet veriyorum. Şüphesiz benim tuzağım sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar bu yüzden

ağır bir borç yükü altına mı girmişlerdir?

47. Yahut gayb (Levh-i Mahfuz) kendi yanlarında da onlar mı (bundan aktarıp) yazıyorlar?

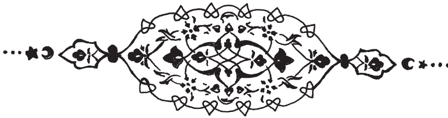
48. Sen, Rabbinin hükmüne sabret. Balık sahibi (Yûnus) gibi olma. Hani o, (balığın karnında) kederli bir hâlde Rabbine yakarmıştı.[3]

49. Şayet Rabbinden ona bir nimet yetişmemiş olsaydı, o mutlaka kınanmış bir hâlde ıssız bir yere atılacaktı.

50. (Fakat böyle olmadı.) Rabbi onu (peygamber olarak) seçti ve salih kimselerden kıldı.

51. Şüphesiz inkâr edenler Zikr'i (Kur'an'ı) duydukları zaman neredeyse seni gözleriyle devirecekler. (Senin için,) "Hiç şüphe yok o bir delidir" diyorlar.

52. Hâlbuki o (Kur'an), âlemler için ancak bir öğüttür.

3. *Yûnus Peygamber'in bu duası için Enbiyâ 21/87 ve Sâffât 37/139-148. âyetlerine bakınız.*